Contributed by Denis Horman
zondag, 26 juni 2005 -

Na de Senaat op 28 april was het op 19 mei de beurt aan de Kamer om zich uit te spreken over het Europees Grondwettelijk Verdrag. "Een uitdrukking van een brede consensus", benadrukte premier Verhofstadt!

De burgers monddood, bye bye democratie !

In beide assemblees werd er gestemd in zeven haasten, hoewel de lidstaten de tijd hebben tot september… 2006 om zich uit te spreken. Voorzichtigheid bleek geboden! De stemming uitstellen tot na het onzekere resultaat van de referenda in Frankrijk op 29 mei en in Nederland op 1 juni zou het scenario in de war hebben kunnen sturen. Zonder debat, in een halfleeg halfrond (nauwelijks een derde van de verkozenen nam deel aan het debat) en in een sfeer van onverschilligheid of zelfs onwetendheid over de inzet (de mini-interviews/ondervragingen in de gangen van de Kamer leverden verbijsterende resultaten op), spraken de parlementairen zich massaal uit voor de ja, met telkens slechts één onthouding in de Kamer en in de Senaat (respectievelijk Zoé Genot, Ecolo, en Pierre Galand, PS). Alleen extreem-rechts stemde vanuit nationalistische en xenofobe reflex tegen. Kort voor de stemming in de Kamer werden op initiatief van de regering grote affiches opgehangen in de stations, met de aankondiging dat zeven Belgen op tien voor zouden zijn.

Maar tien Belgen op tien hebben, in tegenstelling tot sommige buurlanden, niet de kans gekregen zich uit te spreken over deze Grondwet, die nog verder de poort opent voor de sociale achteruitgang in elk van de Europese lidstaten. Wat een cynisme! Na de stemming in de twee kamers besliste de regering een kleinschalige informatiecampagne op poten te zetten. "In de zekerheid dat de Grondwet goedgekeurd zal worden, kunnen we vanaf nu de campagne lanceren!" Toch een betekenisvolle bekentenis, die Verhofstadt aan een groot Franstalig dagblad aflegde… De regering trok een miljoen euro uit. Om ons te overtuigen van de correctheid van de 'ja'?

Verder mobiliseren

Attac was in België één van de eerste krachten om een 'petitie voor een volksraadpleging over het Europees Grondwettelijk Verdrag' te lanceren. "We zijn er ons goed van bewust, onderstreepte Attac, dat het houden van volksraadplegingen geen traditie is in ons land. Maar we denken dat een uitzonderlijk wetgevend initiatief genomen moet worden om de bevolking ten volle haar soevereiniteit te laten uitoefenen over zo'n belangrijke keuze". We weten ondertussen wat ervan geworden is in het parlement: de twee socialistische partijen dragen een zware verantwoordelijkheid door zo'n burgerraadpleging te weigeren.

Tijdens de stemming in de Kamer op donderdag 19 mei protesteerden honderden leden van het nationaal platform 'Neen aan het Grondwettelijk Verdrag, voor een ander Europa' in Brussel tegen de weigering een volksraadpleging te houden. Op 29 mei kwamen een twintigtal organisaties en verenigingen (radicaal links, de ACOD, ATTAC, Espace Marx, Socialisme zonder Grenzen, Jeunes à Contre Courant, CADTM, etc.), verenigd rond het nationaal platform, samen voor het consulaat van Frankrijk. Gekneveld en met pleisters op de mond protesteerden ze tegen hun gedwongen stilzwijgen, de afwezigheid van een volksraadpleging over een kwestie die zo centraal is voor alle burgers.

Het gevecht moet verder gezet worden. Een peiling van Le Soir en van de RTBF toonde aan dat een derde van de ondervraagden geen opinie heeft, vooral omdat ze nog niet hadden horen praten over de Grondwet. Meer dan drie vierde bevestigde dat ze er niets van begrepen. In geval van een raadpleging zou 49 % (en niet 70 % zoals in de regeringspropaganda) waarschijnlijk of zeker voor hebben gestemd.

Ook de druk op de parlementariërs blijft. België zal het verdrag pas definitief slikken nadat de tekst door de vijf parlementaire assemblees van de gewesten en gemeenschappen is geraakt. Een

voorbeeldbrief om naar de verkozenen te sturen vind je op: www.neetegendeeuropesegrondwet.be